

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.798 van 11 oktober 1999
in de zaak A. 66.033/IX-1458.**

In zake : Frank LIESSE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Frank LIESSE
op 20 oktober 1995 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van :

- "- het Koninklijk Besluit van 7 augustus 1995 waarbij
het aantal notarissen van het gerechtelijk arron-
dissement Antwerpen op 110 wordt teruggebracht en
waarbij tevens de standplaats die te Antwerpen vacant
is ten gevolge van de ontzetting uit zijn ambt van
notaris van de heer VAN HAUWERMEIREN, wordt afge-
schaft;
- de daarin besloten weigering om de verzoeker te
benoemen tot notaris met standplaats te Antwerpen";

Gelet op het arrest nr. 58.185 van
19 februari 1996 waarbij de vordering tot schorsing van
de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen wordt
verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 28 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LAHOUSSE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de uiteenzetting van de gegevens van de zaak in 's Raads arrest nr. 58.185 van 19 februari 1996 over de vordering tot schorsing van de bestreden beslissingen hierna hernomen wordt :

"1.1. Bij arrest van 11 juni 1990 wordt Notaris Eric VAN HAUWERMEIREN door het Hof van Beroep te Antwerpen ontzet uit de uitoefening van de rechten vermeld in artikel 31 van het Strafwetboek.

1.2. Op 23 oktober 1991 wordt Notaris Eric VAN HAUWERMEIREN afgezet als notaris door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen. Die afzetting wordt bevestigd door een arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen van 30 maart 1993 en de voorziening in cassatie wordt op 18 november 1994 verworpen door het Hof van Cassatie.

1.3. Bij brieven van 22 december 1994 aan de Eerste Voorzitter van het Hof van Beroep te Antwerpen en aan de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen vraagt de Minister van Justitie het met redenen omkleed advies van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen en van de Kamer van Notarissen van Antwerpen 'omtrent de noodzakelijkheid nog een notaris te benoemen ter standplaats Antwerpen (t.v.v. de heer VAN HAUWERMEIREN, afgezet)'.

1.4. Met brieven van 23 januari 1995 deelt de Voorzitter van de Kamer van Notarissen van het arrondissement Antwerpen aan de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen en aan de Procureur des Konings te Antwerpen mee dat de Kamer van oordeel is dat de standplaats van notaris, vrijgekomen door de afzetting van Notaris Eric VAN HAUWERMEIREN, dient te worden opgeheven.

De redenen daartoe zijn dat er zeven standplaatsen in overtal zijn, dat het betrokken kantoor reeds vier jaar gesloten is, zodat het cliënteel reeds naar andere notariskantoren is overgestapt en er geen personeel meer werkzaam is, en dat er voldoende notariskantoren in de onmiddellijke omgeving gevestigd zijn.

1.5. Bij brief van 24 januari 1995 maakt de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen het advies van de Kamer van Notarissen van 23 januari 1995 over aan de Eerste Voorzitter van het Hof van Beroep te Antwerpen. Hij vermeldt dat hij dat advies van de Kamer van Notarissen bijtreedt en van oordeel is 'dat het niet noodzakelijk is een notaris te benoemen in opvolging van de heer VAN HAUWERMEIREN en dat het gepast voorkomt deze standplaats op te heffen'.

1.6. De voormelde adviezen van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen en van de Kamer van Notarissen te Antwerpen worden bij brieven van 26 en 30 januari 1995 overgemaakt aan de Minister van Justitie.

1.7. Bij brief van 17 februari 1995 stelt verzoeker zich kandidaat 'voor het ambt van notaris ter standplaats Antwerpen voor het geval de plaats van de heer Eric VAN HAUWERMEIREN vacant wordt'.

Verzoeker behaalde op 10 juli 1991 het diploma van licentiaat in het notariaat. Hij volbracht een studiestage van 5 december 1990 tot 19 april 1991 bij Notaris R. CELIS te Antwerpen en is er sinds 10 juli 1991 werkzaam als klerk en sedert 1 januari 1992 in hoedanigheid van eerste klerk.

1.8. Op 14 januari 1995 is verzoeker gehuwd met Katleen VAN HAUWERMEIREN, dochter van bovenvermelde Eric VAN HAUWERMEIREN.

1.9. Bij brieven van 3 mei 1995 onderscheidenlijk aan de Eerste Voorzitter van het Hof van Beroep te Antwerpen en aan de Procureur-generaal te Antwerpen meldt de Minister van Justitie dat er zich een wijziging heeft voorgedaan in de situatie van het notariaat dat vacant geworden is door de afzetting van Notaris Eric VAN HAUWERMEIREN namelijk het huwelijk van Frank LIESSE met de dochter van gewezen Notaris Eric VAN HAUWERMEIREN en diens kandidatuur van 17 februari 1995. Op grond van die gewijzigde situatie, wordt een nieuw advies gevraagd aan de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen en van de Kamer van Notarissen te Antwerpen 'omtrent de noodzaak nog een notaris te benoemen ter standplaats Antwerpen, ter vervanging van de heer VAN HAUWERMEIREN, afgezet'.

1.10. In brieven van 16 mei en 14 juni 1995 schrijft de Voorzitter van de Kamer van Notarissen van het arrondissement Antwerpen aan de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen en aan de Procureur des Konings te Antwerpen :

'In antwoord op uw vraag betreffende het behoud van deze standplaats deel ik U mede dat mijn voorganger, notaris Floris HENDRICKX, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de Tuchtkamer reeds op 21 maart jl. aan de heer LIESSE, schoonzoon van de heer Eric VAN HAUWERMEIREN, het volgende heeft gemeld :

'De Kamer heeft thans ook kennis genomen van het haar niet meegedeelde en voor haar dus onbekende feit van uw huwelijk met de dochter van ex-notaris VAN HAUWERMEIREN.

Zij is van oordeel dat dit nieuwe feit, in het dossier van ex-notaris VAN HAUWERMEIREN, geen afbreuk doet aan de argumentatie die geleid heeft tot het advies over het behoud of de opheffing van de standplaats, uitgebracht door de Kamer van 19 januari 1995, en verzonden naar de Voorzitter

van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen op 23 januari 1995'.

De nieuwe Kamer heeft tijdens haar vergadering van 9 mei jl. haar eerder ingenomen standpunt desaangaande bevestigd'.

1.11. De Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen sluit zich in een brief van 18 mei 1995 aan bij het bovenvermelde standpunt van de Kamer van Notarissen.

1.12. De voormelde adviezen van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg en van de Kamer van Notarissen van Antwerpen worden op 19 mei en 20 juni 1995 overgemaakt aan de Minister van Justitie.

1.13. Over de kandidaatstelling van verzoeker voor een ambt van notaris te Antwerpen wordt gunstig advies uitgebracht door de Kamer van Notarissen van het arrondissement Antwerpen op 9 juni 1995, door de Procureur des Konings te Antwerpen op 16 juni 1995, door de Procureur-generaal te Antwerpen op 20 juni 1995, door de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen op 21 juni 1995 en door de Eerste Voorzitter van het Hof van Beroep te Antwerpen op 22 juni 1995.

1.14. Bij koninklijk besluit van 7 augustus 1995 wordt het aantal notarissen van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen teruggebracht op 110 en wordt de standplaats afgeschaft die te Antwerpen vacant is geworden als gevolg van de ontzetting uit het ambt van Notaris Eric VAN HAUWERMEIREN. Dit besluit steunt op volgende considerans :

'Gelet op de wet van 25 ventôse jaar XI, zoals zij werd gewijzigd bij artikel 8 van de wijzigingsbepalingen van de wet van 10 oktober 1967, houdende het Gerechtelijk Wetboek, inzonderheid de artikelen 31 en 32;

Overwegende dat er in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen negen notariaten in overtal zijn;

Overwegende dat de rechtmatige belangen van het publiek niet geschaad worden;

Gelet op de omstandigheden waarop het notariaat vakant geworden is'.

1.15. Het bovenvermelde besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 augustus 1995.";

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep moet worden verworpen bij gebrek aan belang; dat zij argumenteert dat alle middelen uitgaan van een miskenning van verzoekers prioritair recht tot opvolging als schoonzoon van voormalig notaris

VAN HAUWERMEIREN, op welk recht verzoeker ten onrechte aanspraak maakt;

2.1.1. Overwegende dat verzoekers tweede middel niet uitgaat van de miskennis van zijn prioritair opvolgingsrecht; dat de exceptie in feite faalt;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep tegen de impliciete weigering om verzoeker notaris te benoemen niet ontvankelijk is bij gebrek aan voorwerp; dat zij stelt dat het koninklijk besluit van 7 augustus 1995 enkel de opheffing van een standplaats betreft, dat ingevolge die opheffing niet langer een ambt vacant was en dat overeenkomstig artikel 31 van de wet van 16 maart 1803 over de opheffing van een standplaats moet worden beslist vooraleer over de benoeming wordt beslist;

2.2.1. Overwegende dat een besluit tot afschaffing van een standplaats van notaris uiteraard inhoudt dat in die standplaats geen benoeming meer mogelijk is; dat een zodanig besluit echter normaal geen afwijzing van welbepaalde kandidaten inhoudt; dat ten aanzien van verzoeker ook te dezen zulks niet het geval blijkt te zijn, nu de motivering van het besluit tot afschaffing geen beoordeling van verzoekers kandidatuur bevat; dat de exceptie gegrond is;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker een eerste annulatiemiddel neemt uit "de schending van artikel 31 en 32 van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt, van het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel,

doordat tot opheffing van een standplaats te Antwerpen wordt beslist en dat de kandidatuur van de verzoeker voor het ambt van notaris met die standplaats

impliciet wordt verworpen, en dit op basis van een advies in die zin van de Kamer van Notarissen van het arrondissement Antwerpen, bijgevallen door de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen,

terwijl op grond van traditie en een beleidslijn, deels vastgesteld in een omzendbrief 75/11 van 30 juni 1975 van de Koninklijke Federatie van Belgische notarissen als neerslag van gebruiken in de sector en van het resultaat van besprekingen en gedachtenwisselingen tussen het notariaat en de bevoegde minister, niet tot opheffing van een standplaats of vermindering van het aantal notarissen mag worden geadviseerd c.q. overgegaan wanneer een familielid van de notaris wiens standplaats vacant is, kandidaat-notaris voor die vacante standplaats is,

zodat de bestreden beslissingen geen rechtmatige steun kunnen vinden in de voormelde onterecht uitgebrachte adviezen";

3.1.2. Overwegende dat wat ook de juridische waarde van de door verzoeker beschreven traditie en beleidslijn mag zijn, deze onmogelijk zo ver kunnen strekken dat ze een onvoorwaardelijk verbod inhouden om een vacant geworden standplaats van notaris op te heffen wanneer een familielid van de voormalige notaris kandidaat is voor die standplaats; dat nu de opheffing van standplaatsen in de wet geregeld is, alleen in de wet zulk een absoluut verbod gezocht kan worden; dat de opheffing van standplaatsen wordt geregeld in de artikelen 31 en 32 van de wet van 16 maart 1803 tot regeling van het notarisambt; dat hoewel in zijn middel verzoeker in de eerste plaats die artikelen geschonden noemt, hij geen enkele bepaling eruit aanwijst die het door hem geponeerde verbod bevatten; dat hij in de tweede plaats het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel geschonden noemt; dat de Raad niet a priori wil uitsluiten dat deze beginselen de vrijheid van beoordeling van het bestuur bij de toepassing van voornoemde artikelen 31 en 32 ten

aanzien van de opheffing van een standplaats kunnen beperken; dat het dus zaak kan zijn na te gaan of de motieven die hebben geleid tot het afschaffen van de standplaats die vacant is geworden ten gevolge van de ontzetting uit zijn ambt van notaris Eric VAN HAUWERMEIREN, - of die motieven verenigbaar zijn met de verwachtingen die verzoeker meent te mogen ontlenen aan zijn hoedanigheid van schoonzoon van genoemd persoon; dat als zulk een toetsing zich opdringt, ze plaats moet vinden bij de behandeling van verzoekers tweede annulatiemiddel, waarin hij immers de motieven voor het afschaffingsbesluit bekritiseert;

Overwegende dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker een tweede middel neemt uit "de schending van de artikelen 31 en 32 van de wet (van) 16 maart 1803 op het notarisambt, wegens schending van de Motiveringswet van 29 juli 1991 en wegens het ontbreken van de rechtens vereiste feitelijke grondslag,

doordat enerzijds tot opheffing van een standplaats te Antwerpen wordt beslist en dat de kandidatuur van de verzoeker voor het ambt van notaris met die standplaats wordt verworpen zonder in de eerste bestreden beslissing de afdoende motieven ter verantwoording ervan op te nemen en

doordat anderzijds alle bestreden beslissingen zijn genomen op basis van een advies tot opheffing van de standplaats te Antwerpen, uitgaande van de Kamer van Notarissen van het arrondissement Antwerpen, bijgevallen door de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen,

terwijl eerstens, de beslissing tot opheffing van een standplaats uitdrukkelijk en afdoende moet gemotiveerd worden door opname van de motieven in de beslissing zelf,

en tweedens de feitelijke gegevens die tot het advies van de Kamer van Notarissen hebben geleid, en derhalve eveneens tot de bestreden beslissingen, juist moeten zijn en in elk geval rechtens moeten vermogen te kunnen besluiten in het belang van het publiek en ter vrijwaring van de continuïteit van het kantoor tot vermindering van het aantal notarissen, tot opheffing van een standplaats en tot weigering om de verzoeker te benoemen met Antwerpen als standplaats";

3.2.2.1. Overwegende dat waar verzoeker stelt dat de bestreden beslissing gemotiveerd moet worden "door opname van de motieven in de beslissing zelf", hij zich beroept op de formele-motiveringswet van 29 juli 1991; dat de afschaffing van een standplaats van notaris echter niet aan de wet van 29 juli 1991 onderworpen is; dat een zodanige beslissing geen individuele strekking heeft en niet beoogt rechtsgevolgen te hebben voor een of meer bestuurden of voor een ander bestuur, naar blijkt uit artikel 1 van de genoemde wet karakteristiek onmisbaar om een handeling onder de wet te doen vallen; dat indien het bestreden afschaffingsbesluit de afwijzing van verzoekers kandidatuur bevatte, het in die mate wel aan de wet van 29 juli 1991 onderworpen zou zijn, gericht als het dan zou zijn op een welbepaalde "bestuurde" en dus individueel van aard; dat in 2.2.1. hierboven echter is vastgesteld dat het afschaffingsbesluit de afwijzing van verzoekers kandidatuur niet inhoudt;

Overwegende dat het eerste onderdeel van het tweede middel niet gegrond is;

3.2.2.2. Overwegende dat in het tweede onderdeel van het middel verzoeker de motieven van het bestreden besluit inhoudelijk bekritiseert;

Overwegende dat verzoeker er hierbij blijkt van uit te gaan dat het advies van de kamer van notarissen voor de verantwoording van het afschaffingsbesluit doorslaggevend is geweest; dat de Raad zich hierna in de hypothese plaatst dat verzoeker zulks terecht doet;

Overwegende dat aangenomen kan worden dat in zijn inleidend verzoekschrift verzoeker schrijft : "De verzoeker weet niet heel precies welke motieven de Kamer van de Notarissen ertoe hebben gebracht de opheffing van de standplaats van voormalig notaris VAN HAUWERMEIREN te adviseren in strijd met de traditie"; dat, immers, hij verklaart dat advies niet te kennen en het tegendeel niet bewezen is;

Overwegende echter dat ook in zijn memorie van wederantwoord verzoeker schrijft : "De verzoeker weet niet precies welke motieven de Kamer van Notarissen ertoe hebben gebracht de opheffing van de standplaats van voormalig notaris VAN HAUWERMEIREN te adviseren en dit in strijd met de traditie"; dat die bewering onjuist is; dat in het administratief dossier, dat verzoeker heeft kunnen raadplegen, de twee adviezen die de kamer van notarissen heeft uitgebracht, voorkomen; dat het eerste, op 23 januari 1995 medegedeelde, advies omstandig gemotiveerd is; dat in haar tweede advies van 9 mei 1995, de kamer het eerste advies heeft bevestigd na kennis te hebben genomen van het huwelijk van verzoeker met de dochter van notaris VAN HAUWERMEIREN, welk feit naar haar oordeel geen afbreuk deed aan de argumentatie van haar eerste advies; dat voorzover verzoeker voorgeeft zich erover te mogen beklagen dat hij niet met kennis van zaken in de argumentatie van de kamer van notarissen kan treden, het tweede onderdeel van het tweede middel dus ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker voorts betoogt :

"Het notariskantoor VAN HAUWERMEIREN heeft wel degelijk nog cliënteel dat zich momenteel afvraagt waar het kantoor van VAN HAUWERMEIREN thans is gevestigd. Dat hieruit ontegensprekelijk blijkt dat er nog cliënteel aanwezig is. Het cliënteel van vele notarissen bestaat hoofdzakelijk uit personen die slechts sporadisch op een notaris beroep doen. Een tijdelijke onderbreking van cliënteelbediening wettigt dan ook niet zonder meer de vaststelling dat er geen cliënteel meer is, en dat het belang van het publiek de opheffing van de standplaats vereist. Integendeel moet er als regel van worden uitgegaan dat, wanneer een preferentiële kandidaat-notaris (zich) aandient voor een vacante plaats zowel de continuïteit van het kantoor als het belang van het publiek gediend worden door een aanstelling van die notaris met die vacante plaats.

Daarenboven is het zo dat verscheidene notarissen in de buurt van het vroegere kantoor VAN HAUWERMEIREN komen aankloppen met de vraag waar het kantoor thans gevestigd is. Niet in het minst bij notaris DE DEKEN, die de bewaarder is van de minuten van notaris VAN HAUWERMEIREN. Het cliënteel wordt ook deels opgevangen in het kantoor van notaris CELIS waar verzoeker steeds werkzaam was. Dit bewijst dat er wel degelijk nog cliënteel aanwezig is, zij het wel dat dit dreigt te verminderen naarmate de tijd verstrijkt.";

Overwegende dat het geciteerde betoog geconfronteerd moet worden met de volgende beschouwing uit het eerste advies van de kamer van notarissen :

"2. Openbaar belang.

De rechtmatige belangen van het publiek zullen door de opheffing niet worden geschaad gezien het feit dat het kantoor reeds meer dan vier jaar gesloten is, dit ingevolge het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 11 juni 1990, waarbij Eric VAN HAUWERMEIREN -naast andere veroordelingen- ontzet werd uit de uitoefening van de rechten voorzien bij artikel 31 van het Strafwetboek.

De cliënteel heeft intussen noodgedwongen beroep moeten doen op andere notariskantoren en rekent zeker niet op een opvolger. Er is ook geen personeel meer tewerkgesteld.

Dit betekent dat geen sociaal passief moet worden aangezuiverd.";

Overwegende dat met zijn betoog verzoeker de argumentatie van de kamer van notarissen niet heeft ontkracht; dat bij gebrek aan tegenargumentatie van

verzoeker het niet onredelijk moet worden geacht van een notariskantoor dat in feite meer dan vier jaar gesloten is, te stellen dat het definitief maken van die toestand de belangen van het publiek niet zal schaden; dat het overigens niet ernstig is een sluiting van een notaris-kantoor daterend van meer dan vier jaar geleden en veroorzaakt door de afzetting van de titularis af te doen als een "tijdelijke onderbreking" die "de continuïteit van het kantoor" niet in de weg mag staan;

Overwegende dat het tweede onderdeel van het tweede middel niet gegrond is;

3.2.3. Overwegende dat het tweede middel in zijn geheel ongegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker een derde middel neemt uit "de schending van de artikelen 31 en 32 van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt en van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet,

doordat tot opheffing van een standplaats te Antwerpen wordt beslist en dat de kandidatuur van de verzoeker voor het ambt van notaris met die standplaats wordt verworpen op basis van een advies in die zin van de Kamer van Notarissen van het arrondissement Antwerpen, bijgevalen door de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen,

terwijl diezelfde adviesverlenende organen bij de vorige vacatures ten gevolge van overlijden, ontslag of afzetting nooit hebben geadviseerd tot opheffing van een standplaats wanneer er een 'prioritaire' kandidaat was -zoals te dezen- en de tegenpartij bij vorige vacatures voor een notarisstandplaats in Antwerpen nooit tot vermindering van het aantal notarissen heeft beslist in diezelfde omstandigheden";

3.3.2. Overwegende dat de gelijkheidsregel dan is geschonden wanneer de overheid, een discretionaire bevoegdheid uitoefenend, zonder deugdelijke reden van elkaar verschillende beslissingen neemt;

Overwegende dat het advies van de kamer van notarissen als volgt is gemotiveerd :

"1. Wet.

Artikel 31 van de Wet op het Notarisambt bepaalt het maximum aantal standplaatsen per gerechtelijk arrondissement.

In gerechtelijke arrondissementen met meer dan 250.000 inwoners mag er niet meer dan één notaris per 9.000 inwoners zijn.

Volgens de laatste gepubliceerde cijfers van de werkelijke bevolking op 1 januari 1994 (B.S. 10/9/94) heeft het arrondissement Antwerpen 933.813 inwoners.

Volgens het hiervoor aangehaald wettelijk criterium zouden er slechts 104 standplaatsen mogen zijn.

In werkelijkheid zijn er 111.

Er zijn dus zeven standplaatsen te veel.

2. Openbaar belang.

De rechtmatige belangen van het publiek zullen door de opheffing niet worden geschaad gezien het feit dat het kantoor reeds meer dan vier jaar gesloten is, dit ingevolge het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 11 juni 1990, waarbij Eric VAN HAUWERMEIREN -naast andere veroordelingen- ontzet werd uit de uitoefening van de rechten voorzien bij artikel 31 van het Strafwetboek.

De cliënteel heeft intussen noodgedwongen beroep moeten doen op andere notariskantoren en rekent zeker niet op een opvolger.

Er is ook geen personeel meer tewerkgesteld.

Dit betekent dat geen sociaal passief moet worden aangezuiverd.

3. Aantal overtollige standplaatsen.

Wanneer slechts één of twee standplaatsen overtollig zijn is het minder aangewezen tot de opheffing van een plaats over te gaan.

Wanneer er echter zeven overtollige standplaatsen zijn is het verantwoord tot een opheffing over te gaan wanneer een geschikte gelegenheid zich voordoet.

De regeling over het aantal standplaatsen dateert van de wet van 10 oktober 1967, bij de invoering van het Gerechtelijk Wetboek dat artikel 31 van de Wet op het Notarisambt wijzigde.

Er zijn dus sinds 1967 zeven standplaatsen te veel in ons arrondissement en er werd sindsdien geen enkele standplaats opgeheven.

4. Ligging van de standplaats.

Deze kan een rol spelen, bijvoorbeeld bij afwezigheid van standplaatsen in de onmiddellijke omgeving.

In onderhavig geval stelt zich hier geen probleem gezien een twintigtal notariskantoren gevestigd zijn in de onmiddellijke buurt van het vroegere kantoor VAN HAUWERMEIREN.

Besluit.

De Kamer stelt de afschaffing slechts voor in zeer uitzonderlijke gevallen en is van oordeel dat -om bovenstaande redenen- dit een dergelijk uitzonderlijk geval is.

Het is in onderhavig geval niet noodzakelijk een notaris te benoemen in opvolging van de heer E. VAN HAUWERMEIREN, en het komt gepast voor deze standplaats op te heffen.";

Overwegende, ten aanzien van de gelijkheidsregel, dat de verwijzing van de kamer van notarissen naar het zeer uitzonderlijke van het geval niet wordt ontkracht door het beroep dat verzoeker meent te mogen doen op zijn hoedanigheid van prioritair kandidaat; dat wat verzoeker had moeten aantonen is dat in een geval waarin de omstandigheden niet fundamenteel verschilden van die door de kamer van notarissen beschreven, die kamer zich tegen de afschaffing van een standplaats had uitgesproken;

Overwegende dat het middel niet gegrond is;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker een vierde middel neemt uit "de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat tot opheffing van een standplaats te Antwerpen wordt beslist en dat de kandidatuur van de verzoeker voor het ambt van notaris met die standplaats wordt verworpen op basis van een advies in die zin van de Kamer van Notarissen van het arrondissement Antwerpen, bijgevallen door de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen en dit zonder rekening te houden met de kandidatuur van de verzoeker, minstens niet met de hoedanigheid van de verzoeker, gehuwd met de dochter van de notaris die de opgeheven standplaats voordien heeft bezet,

terwijl de overheid bij het nemen van een beslissing zorgvuldig aan feitenvinding moet doen, en met name zorgvuldig kennis omtrent alle voor de beslissing relevante feiten moet verzamelen";

Overwegende dat in zijn toelichting bij het middel verzoeker schrijft :

"Volgens sommige informatiekkanalen zou de tegenpartij bij het nemen van de beslissing geen kennis gehad hebben van de hoedanigheid van de verzoeker-kandidaat voor de vacante standplaats. In dat geval berust de bestreden beslissing op een kennelijk onvolledige feitengaring, en is zij om die reden onwettig.";

3.4.2. Overwegende dat uit de uiteenzetting van de gegevens van de zaak (1.9. tot en met 1.14.) blijkt dat het middel feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf oktober 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,

Mevr. S. VAN AELST,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.